

jo noget splittet. Det er ikke en Gang sikkert, at fordi en Højremand her i Folketinget indtager en bestemt Stilling til en Sag, vil de øvrige Højremænd her i Folketinget indtage den samme Stilling. Det er derfor ikke urimeligt af mig at slutte . . . (Ellinger: Er der da ingen Selvstændighed mere hos Personlighederne?). Nej, der er ingen Selvstændighed mere hos Højre, det vil jeg gerne indrømme.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Maa jeg sige til den højtærede Minister, at hvordan Landstingets Højre vil stille sig, det vil Tiden vise, men hvis det havde besluttet at stille sig saaledes, at det gik imod Jordvurderingen, vilde ikke det, at vi her lod os bevæge af Ministerens Bønner til at stemme for den, have nogen Sandsynlighed for at forandre dets Beslutning. Altsaa selve det, at vi opfyldte Ministerens Ønske, vilde ikke have nogen Sandsynlighed for at forandre Landstingets Højres Beslutning, hvis den forud var givet; og naar den ikke forud er givet, men der er Mulighed for, at det vil slutte sig til Tanken, vil det nok ske, hvordan vi end stiller os.

Formanden: Inden jeg giver Finansministeren Ordet, bemærker jeg, at dermed maa de korte Bemærkninger om dette Punkt være afsluttede.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem brugte Ordet „Bønner“ i Forbindelse med mig. Jeg maa sige, at nogen Bøn har jeg aldrig rettet til det ærede Medlem, det kunde aldrig falde mig ind. Nej, saaledes forhandler vi ikke her i Folketinget. Jeg har spurgt det ærede Medlem, om hans Stilling var den, at han gav sin Tilslutning til Jordvurderingen, og jeg har begrundet dette Spørgsmaal med, at — det var jeg den Gang saa naiv at tro — der dog var en Mulighed for, at ogsaa Højre i Landstinget vilde give sin Tilslutning til det, som Folketingets Højre gav sin Tilslutning. Nu hører jeg for det første, at det ærede Medlem ikke mener sig bunden ved den Udtalelse, han fremkom med under Finanslovforslagets første Behandling, og for det andet, at selv om han og hans Parti hernede stemte for Jordvurderingen, var der dermed ingen Sikkerhed for, hvorledes Landstingets Højre vilde stille sig dertil. Det er dette smukke

Samarbejde mellem de to Grene af Højre, jeg komplimenterer det ærede Medlem og hans Parti for.

Jacob Christensen: Jeg skal ikke blande mig i den Strid, som raader mellem den højtærede Finansminister og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff). Den beviser kun, at vi skulde have et Etkammerssystem, saa kunde vi have sparet hele den Strid, saa havde vi ikke behøvet at undersøge, hvad Landstinget mener om Sagen. Men naar jeg gerne vilde sige nogle Ord, er det i Anledning af en Bemærkning af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som henstillede til Ministeren, at forhøje Fradragssummen til 3,000 Kr. Herom vil jeg sige, at ogsaa jeg saa gerne, at man naaede op til en Fradragssum af 3,000 Kr., fordi dette i særlig Grad vilde komme de smaa Ejendomsbesiddere til gode, men naar jeg ikke nævnede det, var det blandt andet ogsaa af den Grund, at Finansministeren, efter Opfordring af det ærede Medlem fra Æbeltoft, i Lovforslaget havde holdt sig indenfor de Rammer, hvorom man var enedes sidst i Folketinget i 1913. Derfor er jeg i mine Udtalelser ikke gaaet udenfor disse Rammer, thi jeg var bange for, at man derved udsatte Lovforslaget for ikke at blive gennemført. Men jeg vil spørge det ærede Medlem fra Æbeltoft, om han, for saa vidt Finansministeren stiller som en Betingelse for at gaa til en Fradragssum af 3,000 Kr., at Promillen forhøjes, saa kunde tænke sig at gaa med hertil. Derved vilde man vise, at man virkelig vil gøre noget for de smaa Ejendomsbesiddere. En Forhøjelse af Promillen spiller nemlig ikke nogen synderlig Rolle for disse, hvorimod en Forhøjelse af Afdraget til 3,000 Kr. i første Række vilde gavne dem. Hvis man vil omsætte sine Ord i Handling, og Finansministeren gør en Forhøjelse af Promillen til en udtrykkelig Betingelse for at kunne acceptere Forhøjelsen af Fradragbeløbet, kunde det have Interesse at vide, om det ærede Medlem fra Æbeltoft vil gaa med til en saadan Forhøjelse af Promillen, der dækker Mindreindtægten som Følge af de forøgede Fradrag. Og noget helt ukendt vilde det heller ikke være i dette Ting, idet vi, saa vidt jeg erindrer, i 1910 gik med til en Forhøjelse af Promillen fra 1,1 til 1,25 for at faa et Fradrag paa 2,500 Kr. Jeg mener altsaa, at man vil faa Lejlighed til at udtrykke, at man virkelig vil komme de smaa Ejendomsbesiddere til